

Тъй напр. имената Османлія и Турчинъ, Хунгаринъ и Маджаринъ, Богемецъ и Чехъ Германецъ и Швабъ, сѣ имена отъ които едни сѣ пріятны на съотвѣтственнытъ си народы и съ които тѣ ся наричатъ самы, а другытъ умразны и имъ ся даватъ отъ чужденцытъ или отъ непріятелитѣ имъ: както Османлія, Маджаринъ, Чехъ и Германецъ сѣ пріятны; а Турчинъ, Хунгаринъ, Богемецъ и Швабъ сѣ отвратителны всяко на своѣхъ съотвѣтственныхъ народностъ, защото изражаватъ нѣщо укорително за тѣхъ и когато нѣмамы свѣденія за имената съ които ся наричатъ народытъ самы, ный често ще ся сбърквамы за тождеството имъ, ако остане да ся водимъ само отъ чуждытъ. Това сѣщето ся е случило съ Славенытъ. Отъ тѣхъ е останжло твърдѣ ничтожно доказателство за това, какъ сѣ ся звали тѣ самы, или отъ ближнитѣ си по племе народы. Въ днешно време едно значително число ся надварятъ да си присвоятъ първообразното наименованіе. Отъ тѣхъ Сърбитѣ сѣ показали най-гольмо упорство, на основаніе че първото име